

Plán péče
pro
PR Chuchelský háj

na období
2010–2019

2008

1. Základní identifikační a popisné údaje

1.1 Evidenční kód ZCHÚ, kategorie, název a kategorie IUCN

Kód ZCHÚ: 746
 Kategorie: PR (přírodní rezervace)
 Název: Chuchelský háj
 Kategorie IUCN: IV. – řízená rezervace

1.2 Platný právní předpis o vyhlášení ZCHÚ

Druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno: vyhláška; vyhláška
 Název orgánu, který předpis vydal: Národní výbor hl. m. Prahy
 Číslo předpisu: 3/1982
 Datum platnosti a datum účinnosti předpisu: 27. 5. 1982, 1. 9. 1982

1.3 Územně-správní členění, překryv s jinými chráněnými územími a příslušnost k soustavě Natura 2000

kraj: - hl. město Praha
 obec s rozšířenou působností: - hl. město Praha
 obec: - hl. město Praha
 katastrální území: - Velká Chuchle a Malá Chuchle
 národní park: - není
 chráněná krajinná oblast: - není
 jiný typ chráněného území: - Oblast klidu („Přírodní park“) hlavního města Prahy; vyhláška č. 8/1990 Sb. NVP

Natura 2000
 ptačí oblast: - není
 evropsky významná lokalita: - návrh na zařazení (v současném seznamu soustavy NATURA 2000 není zařazen)

1.4 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Katastrální území: 729183 Malá Chuchle

(zdroj: <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/>)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
173/1 část		lesní pozemek		112	303137	132 494 (odečet z GIS)
Celkem						132494

Katastrální území: 729213 Velká Chuchle(zdroj: <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/>)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
1126		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	981	22198	22198
1134		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	981	25613	25613
Celkem						47811

Poznámka: Parcela č. 173 byla rozdělena a do ZCHÚ teď spadá část parcely 173/1.

Ochranné pásmo:(zdroj: <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/>; GIS)**Katastrální území: 729213 Velká Chuchle**

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
1124/1		lesní pozemek		981	145262	145262
1124/2		lesní pozemek		866	1751	1751
1124/3		lesní pozemek		981	14491	14491
1124/4		ostatní plocha	ostatní komunikace	981	591	591
1124/5		ostatní plocha	ostatní komunikace	981	200	200
1124/6		lesní pozemek		509	509	509
1125		lesní pozemek		981	58124	58124
1127		ostatní plocha	hřbitov, urnový háj	866	1906	1906
1128		ostatní plocha	zeleň	684	3085	3085
1130/1		lesní pozemek		981	1211	1211
1130/2		ostatní plocha	zeleň	866	325	325
1131/1		ostatní plocha		866	4042	4042
1131/2		lesní pozemek		866	141	141
1132/1		lesní pozemek		866	1962	1962
1132/2		ostatní plocha	ostatní komunikace	866	24	24
1133		lesní pozemek		981	11681	11681
1200		ostatní plocha	ostatní komunikace	866	1690	1690
126		lesní pozemek		682	2278	2278
128		lesní pozemek		981	8229	8229
Celkem						257502

Katastrální území: 729183 Malá Chuchle

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ochranném pásmu ZCHÚ (m ²)
173/4		budova	zastavěná plocha a nádvoří	112	64	64
185/2		budova	zastavěná plocha a nádvoří	65	79	79
173/1		lesní pozemek		112	303137	170422 (odečet z GIS)

174		budova	zastavěná plocha a nádvoří	112	155	155
175		ostatní plocha	ostatní komunikace	112	1917	1917
176		lesní pozemek		112	1140	1140
177		lesní pozemek		112	20112	20112
178		lesní pozemek		112	1548	1548
179		lesní pozemek		112	12935	12935
180		lesní pozemek		112	4913	4913
181		lesní pozemek		112	30167	30167
182		lesní pozemek		112	29862	29862
183		lesní pozemek		112	1926	1926
184		lesní pozemek		112	8717	8717
185/1		trvalý travní porost		65	2532	2532
186		lesní pozemek		65	2435	2435
187		orná půda		65	8322	8322
188		trvalý travní porost		65	1553	1553
219		ostatní plocha	ostatní komunikace	112	4956	1083 (odečet z GIS)
Celkem						299882

Poznámka: Parcela č. 174 je ve vyhlášce stažené ze stránek magistrátu chybně uvedena jako parcela č. 274.

V katastrálním území Velká Chuchle došlo od doby vydání vyhlášky k dělení parcel a to: původní parcela 1124 se dále rozdělila na 1124/3, 1124/4, 1124/5 a 1124/6; parcela č. 1130 se rozdělila na 1130/1 a 1130/2; parcela č. 1131 se rozdělila na 1131/1 a 1131/2; a parcela č. 1132 se rozdělila na 1132/1, 1132/2 a 1132/3.

1.5 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v 0,0000 ha	OP plocha v 0,0000 ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v 0,0000 ha
lesní pozemky	18,0305	52,9816		
vodní plochy			zamokřená plocha	
			rybník nebo nádrž	
			vodní tok	
trvalé travní porosty		0,4085		
orná půda		0,8322		
ostatní zemědělské pozemky				
ostatní plochy		1,4863	neplošná půda	
			ostatní způsoby využití	
zastavěné plochy a nádvoří		0,0298		
plocha celkem	18,0305 (19,7820 dle vyhlášky)	55,7384 (53,7779 dle vyhlášky)		

1.6 Hlavní předmět ochrany

1.6.1 Předmět ochrany podle zřizovacího předpisu

Zachování cenného souboru přirozených lesních společenstev (habrová doubrava, lipová javořina, dřínová doubrava) a skalní teplomilné vegetace na silurských diabásových horninách, v ochranném pásmu pak významného naleziště zkamenělin ve výchozech silurských vápenců.

1.6.2 Hlavní předmět ochrany – současný stav

Zůstává – viz bod 1.6.1

A. společenstva

název společenstva	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis biotopu společenstva
svaz <i>Tilio-Acerion</i> Klika 1955 (suťové a roklinaté listnaté lesy představující primární, většinou blokováná sukcesní stadia) - as. <i>Aceri Carpinetum</i> Klika 1941 (habrová javořina)	cca 50	strmé svahy rezervace porostlé suťovým lesem
svaz <i>Quercion pubescenti-petraeae</i> Br.-Bl. 1932 (šípákové doubravy a subxerofilní teplomilné doubravy) - as. <i>Corno-Quercetum</i> Máthé et Kovács 1962 (dřínová doubrava)	cca 10	pruh šípákové doubravy ve svahu
svaz <i>Carpinion</i> Issler 1931 (květnaté dubohabrové a dubolipové háje) - as. <i>Tilio-Betuletum</i> Pssarge 1957 (lipová doubrava)	cca 30	průběžně v území
sv. <i>Helianthemo cani-Festucion pallentis</i> Kolbek 1983 (druhově bohatá bylinná společenstva jižních svahů na vápnatých substrátech; skaní stepi)	cca 4	výskyt <i>Iris aphylla</i> subsp. <i>bohemica</i>
sv. <i>Berberidion</i> Br.-Bl. 1950 (sekundární křoviny a keřové lesní pláště v polohách lesů řádu <i>Fagetalia sylvaticae</i>)	do 2	pod kostelem, průběžně v území
sv. <i>Bromion erecti</i> Koch 1926 (druhově bohatá bylinná společenstva hlubších minerálně silných půd teplých oblastí)	do 2	v okolí starého lomu, pod kostelem
sv. <i>Prunion spinosae</i> Soó 1951 (primární i sekundární křoviny a keřové lesní pláště teplých oblastí, často na kontaktu s lesy řádu <i>Quercetalia pubescentis</i>)	do 2	v okolí starého lomu, pod kostelem, šípáková doubrava

1.7 Dlouhodobý cíl péče

Dlouhodobým cílem ochrany území je zachování (minimálně ve stavu stávajícím) lesních porostů a rostlinných společenstev (zvláště skalní stepi) se všemi jejich ekologickými vazbami (i na živočišné složky, motýli, ptáci, atd.) a vytvářením vhodných podmínek managementovými zásahy jejich stav zlepšovat.

Konkrétně pak se jedná o odstranění a odstraňování nepůvodních dřevin z území (zvláště akátu), o úpravu druhového složení porostů podporou a výsadbou stanovištně vhodných druhů dřevin, prosvětlování jedinců a porostů dřínu, udržování stanovištních podmínek vegetace skalní stepi a postupný přechod na podrostní hospodaření se skupinovitou výběrnou sečí.

Lokalita je také velice cenná z hlediska výskytu motýlů, což je zvláště podmíněno vhodnou druhovou skladbou dřevin a dále zachovalostí území – to koresponduje se směrem dlouhodobého cíle péče o území (viz výše).

V širším regionálním měřítku se jedná o velice cenné území jako celek s provázanými ekologickými vazbami a **proto je nutné při péči o území k němu přistupovat jako k celku.**

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

Přehled zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb./ Červený seznam	popis biotopu druhu
<i>Iris aphylla</i> subsp. <i>bohemica</i> (kosatec bezlodyžný český)	stovky kusů	SO/C2	skalní step pod kostelem nad bývalým lomem
<i>Cornus mas</i> (dřín obecný)	velmi hojně	O/C4	téměř celé území, zvláště spodní polovina svahu
<i>Anthericum liliago</i> (běložáčka liliovitá)	hojně	O/C3	skalní step pod kostelem nad bývalým lomem
<i>Centaurea triumfetti</i> (chrpa chlumní)	méně četné	O/C3	skalní step pod kostelem nad bývalým lomem
<i>Lithospermum purpureo-coeruleum</i> (kamejka modronachová)	méně četné	-/C3	průběžně v území
<i>Gentianopsis ciliata</i> (hořec brvitý)	desítky kusů	-/C3	území pod kostelem
<i>Geranium sanguineum</i> (kakost krvavý)	hojně	-/C4	skalní step pod kostelem nad bývalým lomem
<i>Chamaecytisus ratisbonensis</i> (čilimník řezenský)	hojně	-/C4	o skalní step pod kostelem nad bývalým lomem, kraj šípákové doubravy
<i>Primula veris</i> (prvosenska jarní)	velmi hojně	-/C3 – C4	cca celé území
Houby			
<i>Floccularia straminea</i> (náramkovitka žlutozelená)	pouze údaj o výskytu	KO/C1	zdroj „Edice Chráněná území ČR“
Brouci			
<i>Lucanus cervus</i> (roháč velký)	nezjištěno	O/C3	cca celé území, jeho teplé části
<i>Calosoma inquisitor</i> (krajník hnědý)	nezjištěno	O/C3	cca celé území, jeho teplé části
Savci			
<i>Myotis myotis</i> (netopýr velký)	pouze přítomnost*	SO/C2	možné úkryty – kostel, hřbitov, budova Lesů hl. m. Prahy, minizoo s drobnými dřevěnými stavbami, soukromá stavba s malou vodní plochou, altánky
<i>Myotis brandtii</i> (n. Brandtův)	pouze přítomnost*	O/C-	
<i>Glis glis</i> (plch velký)	nezjištěno	O/C3	nezjištěno
Ptáci (dle http://www.wmap.cz/opk/)			
<i>Accipiter nisus</i> (krahujec obecný)	♦	SO/VU	lesní porosty
<i>Jynx torquilla</i> (krutihlav obecný)	♦	SO/VU	lesní porosty, křovinaté okraje
<i>Falco subbuteo</i> (ostříž lesní)	♦	SO/EN	lesní porosty, přiléhající louky a pole
<i>Athene noctua</i> (sýček obecný)	♦	SO/EN	lesní porosty, přiléhající louky a pole
<i>Pernis apivorus</i> (včelojed lesní)	♦	SO/EN	lesní porosty, přiléhající louky a pole
<i>Accipiter gentilis</i> (jestřáb lesní)	♦	O/VU	lesní porosty
<i>Muscicapa striata</i> (lejsek šedý)	♦	O/LC	lesní porosty, křovinaté okraje
<i>Luscinia megarhynchos</i> (slavík obecný)	♦	O/LC	lesní porosty, křovinaté okraje

♦ – výskyt nebyl hodnocen samostatně pro jednotlivá chráněná území ale pro čtverce ornitologické sítě (cca 1.5x1.25 km)

* – výskyt netopýrů byl prováděn metodou detektoringu (Zieglerová D., 2008; viz níže)

Kategorie Červeného seznamu obratlovců:

CR – kriticky ohrožený

EN – ohrožený

VU – zranitelný

NT – téměř ohrožený

LC – méně dotčený

Kategorie Červeného seznamu cévnatých rostlin:

C3 – ohrožené

C4 – vzácnější taxony vyžadující zvláštní pozornost

Druhy chráněné podle vyhlášky MŽP č. 395/1992 Sb.:

SO silně ohrožené (v seznamu AOPK jako §2)

O ohrožené (v seznamu AOPK jako §3)

PR Chuchelský háj je chráněné území původně vyhlášené jako chráněný přírodní výtvar v r. 1982.

PR Chuchelský háj se rozkládá na levém břehu Vltavy na většinou příkrém svahu (v jižní části), který přechází v rovinatou nivu Vltavy. Severní část je tvořena o něco mírnějšími a spíše suťovými svahy, ochranné pásmo je mírný svah až plošina. Celé území je jedním z posledních listnatých hájů v Praze, ve kterém složení lesních porostů je blízké původním lesním společenstvům (s výjimkou některých menších partií s akátem poblíž trati) s vysokou mírou zachovalosti. Z lesních společenstev se zde vyskytuje dřínová doubrava, habrová doubrava a lipová javořina s pěknou hájovou květenou. Na bazických horninách se nachází skalní teplomilná vegetace s několika druhy chráněných rostlin, k jejichž ochraně přispívá i špatná přístupnost některých míst.

U západního okraje PR je menší zoologická zahrada s tuzemskou i světovou faunou.

Po hranicích území vede naučná stezka Barrandovské skály-Chuchelský háj (v poměrně špatném technickém stavu).

Územím vede síť cest, většinou asfaltových.

V ochranném pásmu se nachází listnaté lesní porosty přírodě blízkého druhového složení podél celé západní i severní hranice. V jižním a severním rohu navazuje na území zástavba. V ochranném pásmu severní části území se také nalézá údolí s potokem s velmi zajímavým výskytem geologických a paleontologických vrstev a s výskytem travertínů u pramene v malochuchelském údolí (Čertova strouha). V ochranném pásmu je také barokní kostel sv. Jana Nepomuckého a přilehlé dva hřbitovy.

Klimatické poměry

Klimaticky spadá území PR do okrsku T2 – teplá oblast, pro kterou je typické krátké léto, mírně chladné, mírně vlhké, mírné jaro, mírný podzim, zima normálně dlouhá s mírnými teplotami, suchá s normálně dlouhou sněhovou pokrývkou.

Pro tuto oblast jsou charakteristické následující údaje:

(Atlas podnebí Československé republiky)

Počet letních dnů	20-30
Počet dnů s průměrnou teplotou >10°C	140-160
Počet mrazových dnů	110-130
Počet ledových dnů	40-50
Průměrná teplota v lednu	-3 až -4 °C
Průměrná teplota v červenci	16 až 17 °C
Průměrná teplota v dubnu	6 až 7 °C
Průměrná teplota v říjnu	6 až 7 °C
Průměrný počet dnů se srážkami > 1 mm	120-130
Srážkový úhrn ve vegetačním období	450-500 mm
Srážkový úhrn v zimním období	250-300 mm
Počet dnů se sněhovou přikrývkou	80-100
Počet dnů zamračených	150-160
Počet dnů jasných	40-50
Průměrná relativní vlhkost vzduchu v roce	81%
Maximální relativní vlhkost vzduchu v prosinci	90%
Maximální relativní vlhkost vzduchu v květnu	73%

Údaje srážkoměrných meteorologických stanic v blízkém okolí území:

<i>stanice</i>	<i>průměrný úhrn srážek v mm</i>	<i>průměrný úhrn srážek ve vegetačním období</i>	<i>údaje z období let</i>
Radotín	533	361	1901-1950
Braník	517	345	1931-1960
Jinonice	506	348	1931-1960

Průměrný roční úhrn srážek v Praze (1951-1990) je 542 mm.

Dlouhodobý roční průměr teploty vzduchu (r. 1961–1990; Praha, Karlov/Praha, Ruzyně) se pohybuje od 9,4/7,9 °C. Dlouhodobý teplotní průměr v měsíci lednu je -0,9/-2,4 °C, v červenci 19,1/17,5 °C (za období 1961–1990).

Průměr ročních maximum výšky sněhu je na 12 cm (Karlov).

Průměrná roční rychlost větru na Ruzyni 4.3 m/s, na Karlově 3.0 m/ s. Nejčtenější směry jsou jihozápad a západ.

Geomorfologie

System	Hercynský
Provincie	Česká vysočina
Subprovincie	Poberounská soustava
Oblasti	Brdská oblast
Celky	Pražská plošina
Podcelky	Říčanská plošina
Okrsky	Třebotovská plošina

Mínimální nadmořská výška (m):	200
Maximální nadmořská výška (m):	312

Geologická charakteristika (dle PP 2000–2009)

Skalní podklad tvoří zvrásněné horniny spodního ordoviku až siluru, místy překryté vltavskou terasou. Nejvýznamnější odkryvy jsou v ochranném pásmu PR. První výzkumy zde prováděl J. Barrande, který je také popsal ve svém díle (1852–1911), ten odsud uvádí řadu zkamenělin z ludlovu pod označením Gross Kuchel e₂, po něm pak např. J. E. Marr (1880), Liebus (1911), Krejčí, Helmhacker (1885), kdy oba v tomto roce publikovali své vysvětlivky ke geologické mapě. Podrobnější geologické mapování provedl v padesátých letech Radvan Horný v měřítku 1:5000, v průběhu 50. a 60. let pak tyto podklady reambuloval J. Kříž, poté byla geologická mapa sestavena PÚDISem v témže měřítku pro Útvar hlavního architekta hl. m. Prahy. Koncem 80. let byla zveřejněna geologická mapa 1:25 000 s vysvětlivkami Chába a Kříže. Posledně jmenovaný též sestavil komplexní zprávu o geologických poměrech pro účely dokumentace o tomto území, která je založena v dokumentaci (rezervační knize) tohoto území u AOPK ČR. Další údaje autora najdeme v jeho publikaci "Geologické památky Prahy" (1999).

Vyskytují se zde horniny spodního ordoviku-jílovité, šedozelené břidlice. V S části jsou břidlice a na ně navazují pak dále křemence kosovského souvrství. Ty vycházejí na povrch v podobě hrubého skeletu světlých úlomků. Na styku s nadložním silurem pak je v celém území vyvinut mocný, intruzivní nadložní bazalt. Strmá bazaltová skála je pod zdejším kostelem sv. Jana Nepomuckého. Vyskytují se zde také graptolitické černé břidlice, ve vyšších částech obsahující ojedinělé vložky a čočky ortocérového vápence a šedých zrnitých vápenců s úlomky trilobita *Aulacopleura*. V území jsou také šedohnědé tufitické břidlice s tufity se špatně zachovanou graptolitovou faunou. Velmi zajímavé geologicky a paleontologicky je ochranné pásmo s výskytem dalších mnoha hornin, zajímavý je výskyt travertínů u pramene v malochuchelském údolí (Čertova strouha).

Nejstarší horniny královského souvrství svrchního ordoviku jsou u paty svahu vltavského údolí a v severní a jižní části území. Na povrch vycházejí v zasutých a vegetací zarostlých výchozech ve spodní části svahu, asi 160 m na jiv od kostela sv. P. Marie v Malé Chuchli (V Lázních, ve starší německé literatuře označované jako Kuchelbad). Jsou to jílovité, šedozelené, střípkovitě rozpadavé břidlice. Ty zde najdeme na řadě míst dokonce i ve vyšších partiích PR. V nejsevernější části PR odděluje břidlice královského souvrství spodního ordoviku od nadložních křemenců kosovského souvrství směrná porucha přesmykového charakteru. Severně od Velké Chuchle je styk s nadložním kosovským souvrstvím stratigrafický. Kosovské souvrství vychází na povrch většinou v podobě hrubého skeletu křemencových úlomků. Ty můžeme pozorovat v zářezu cest, případně v jednotlivých výchozech např. po vyvrácených pařezech, všeobecně pak v území PR jako místa s podstatně chudší vegetací a s nižším růstem stromů.

Na styku ordoviku s nadložním silurem je v celém chráněném území vyvinut různě mocný intruzivní hraniční bazalt. Nejlepší výchozy tohoto bazaltu jsou v místě serpentín vedoucích svahem z Malé Chuchle do nejvyšších partií PR (vede tudy i naučná stezka). V PR pak stratigraficky následují dva pruhy spodního siluru, oddělené opět intruzivním bazaltem svrchnowenlockého stáří. Stratigraficky starší pruh siluru vychází na povrch pouze v jižní části PR, pod strmou, bazaltovou skálou jiv od kostela sv. Jana Nepomuckého a je zasutý a zarostlý vegetací. Stratigraficky mladší pruh probíhá pak územím PR po celé délce svahu od Malé po Velkou Chuchli. Blíže k Malé Chuchli tvoří spodní část svahu, směrem k V. Chuchli pak vystupuje až nad strmý svah a tvoří jen horní část území PR. Pruh je tvořen černými, kontaktní metamorfózou vypálenými graptolitovými břidlicemi motolského souvrství (wenlock, spodní silur), které ve vyšších částech obsahují ojedinělé vložky a čočky hlavonožcového vápence a šedých, zrnitých vápenců s úlomky trilobitů r. *Aulacopleura*. Tyto čočky a vložky byly zjištěny i v cestě, vedoucí šikmo strání z V. Chuchle ke kostelu sv. Jana Nepomuckého. Profil v nejvyšší části wenlocku je blízký geologickým profilům v PP Podolský profil a v oblasti pankrácké synklinály. Následuje další intruzivní bazalt na rozhraní motolského a kopaninského souvrství s mocností okolo 50 m.

Dalším souvrstvím siluru vyskytujícíím se v PR Chuchelský háj jsou spodní polohy kopaninského souvrství (ludlow, svrchní silur), tvořené šedohnědými tufitickými břidlicemi a tufity s velmi špatně zachovanou graptolitovou faunou. Vycházejí na povrch v území na ssv. od kostela sv. Jana Nepomuckého, v nejvyšších částech svahu a na méně strmých partiích svahu nad ním. Zde je uvnitř břidlic vyvinuta ložní intruze bazaltu asi 5 m mocná.

Již mimo území PR, ale v jeho ochranném pásmu pokračuje vrstevní sled kopaninského souvrství ve vývoji tufitických břidlic. Ten je ukončen několik metrů mocnou polohou vápencového vývoje kopaninského souvrství v nejvyšších polohách. Jsou to šedé, hlavonožcové vápence, zvrásněné do dvou poměrně mělkých synklinál. Výchoz hlavonožcových vápenců začíná na směrné poruše V-Z směru při jižní hranici ochranného pásma, odtud pak směřuje ke kostelu sv. Jana, ale zlomem ve vzdálenosti asi 300 m od něj je posunut zhruba o 130 m směrem k SZ. Pak výchoz pokračuje za cestou vedoucí od západního okraje V. Chuchle ke kostelu sv. Jana Nepomuckého a dále k hájence a zookoutku. Ještě před tím je v terénu viditelná deprese v místě zasutého lůmku, který popisuje Liebus (viz výše). Nejvyšší silurské, požárské souvrství (přídolí) je známé jen z ochranného pásma rezervace. Od báze je vyvinuto jako monotónní souvrství střídajících se lavic laminovaných černošedých vápenců s polohami šedohnědých vápnitých břidlic.

V ochranném pásmu, v malochuchelském údolí, vycházejí za směrnou poruchou poklesového charakteru mladší devonské horniny, tvořené devonskými vápenci, které byly v minulosti zde těženy. Stopy po těžbě dnes již nejsou patrné.

K významným geologickým útvarům patří v ochranném pásmu PR výchozy čtvrtohorních travertinů v okolí pramene v malochuchelském údolí. Tvoří dvě hlavní kaskády, jedna z nich je na levém svahu údolí v blízkosti pramene a druhá níže v údolí nad bývalými lázněmi. Většinu travertinů odnesly vodní přívaly, podle stavu na místě jsou i zřejmě sběratelskou záležitostí. Z geologického hlediska je území PR (a zejména ochranného pásma) významné především výchozy hraničních poloh ludlovu a přídolí ve vývoji hlavonožcových vápenců, typickém pro segment pražské pánve západně od barrandovského a severně od kodskeho synsedimentárního silurského zlomu. Vápence jsou zde vyvinuty podobně jako na Barrandově lokalitě Vyskočilka mezi Malou Chuchlí a Hlubočepy v NPP Barrandovské skály.

Hydrologické poměry

Hydrologicky náleží území do povodí Vltavy. Vodní tok se v území nevyskytuje, pouze v ochranném pásmu. Území je suššího až vysýchavého charakteru.

Biogeografické členění

Biogeografická provincie – provincie středoevropských listnatých lesů

Biogeografická podprovincie – hercynská

Biogeografický region (bioregion) – 1.18 Karlštejnský

Biochora – 2RE – Erodované plošiny na spraších v suché oblasti 2. vegetačního stupně

Fytogeografické členění: 8 Český Kras.

Botanika, fytoocenologie

Dle geobotanické mapy byla přirozená vegetace v území vylišena jednotkami květnaté dubohabrové a dubolipové háje (místa s příměsí jedle) na vlhkých až slabě zamokřených (někdy sušších) půdách, představující primární, většinou klimaxovou vegetaci (tedy optimální konečné stadium sukcesního vývoje) nížin a pahorkatin.

Z lesních společenstev se na hlubokých půdách svahů a plošin vyskytuje velmi dobře zachovaná černýšová dubohabřina typická, prvosenková (*Melampyro nemorosi-Carpinetum typicum* a *primuletosum*) zastoupená druhy dubem zimním (*Quercus petraea*) a habrem obecným (*Carpinus betulus*).

Teplomilné doubravy se vyvinuly na vápencovém podkladě nad tratí a jsou reprezentovány dřínovou doubravou (as. *Corno-Quercetum* náležející svazu *Quercion pubescenti-petraeae* – šípákové doubravy a subxerofilní teplomilné doubravy) s bohatě dobře vyvinutým keřovým patrem a hojným zastoupením dřínu jarního (*Cornus mas*).

Na plošině je vyvinuta hercynská dubohabřina (svaz *Carpinion*), zařazená jako lipová doubrava (as. *Tilio-Betuletum*) s převažujícím dubem zimním (*Quercus petraea*) a habrem obecným (*Carpinus betulus*). Též se vyskytuje lípa srdčitá (*Tilia cordata*).

Na příkrých svazích nad tratí se na suti vyvinula habrová javořina (as. *Aceri-Carpinetum* svazu *Tilio-Acerion*) s typickými dřevinami jako javor mléč (*Acer platanoides*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a s bohatým keřovým patrem se svídou krvavou (*Cornus sanguinea*), lískou obecnou (*Corylus avellana*), bezem černým (*Sambucus nigra*), dubem zimním (*Quercus petraea*), ptačím zobem (*Ligustrum vulgare*), ap.

Převážně na místech skalních stepí a krajů šípákové doubravy se vyskytují společenstva sv. *Helianthemo cani-Festucion pallentis*, sv. *Bromion erecti*, sv. *Prunion spinosae*, sv. *Berberidion* s výskytem chráněných druhů rostlin (viz níže).

Botanický průzkum minulých let zjistil několik zvláště chráněných druhů rostlin.

Na výchozech bazických horninách se objevuje skalní teplomilná vegetace s několika druhy zvláště chráněných rostlin:

Anthericum liliago (bělozářka liliovitá)

Centaurea triumfetti (chrpa chlumní)

Iris aphylla subsp. *bohemica* (kosatec bezlodyžný český)

Cornus mas (dřín obecný)

Ostatní nalezené zvláště chráněné druhy rostlin a druhy vzácné:

Chamaecytisus ratisbonensis (čilimník řezenský)

Gentianopsis ciliata (hořec brvitý)

Lithospermum purpureo-coeruleum (kamejka modronachová)

Geranium sanguineum (kakost krvavý)

Z dalších druhů nalezených rostlin jsou to např.:

Corydalis cava (dymnívka dutá)

C. intermedia (dymnivka bobovitá)

Geranium sanguineum (kakost krvavý)

Polygonatum multiflorum (kokořík mnohokvětý)

Primula veris (prvosenka jarní)

Symphytum tuberosum (kostival hlíznatý)

Houby

Území je bohaté na výskyt mnoha druhů hub. Z lupenatých hub je to např. kriticky ohrožená náramkovitka žlutozelená (*Floccularia straminea*), muchomůrka ježohlavá (*Amanita echinocephala*), hnojník význačný (*Coprinus alopecia*), h. domácí (*C. domesticus*), mykorhizní pavučinec Bulliardův (*Cortinarius bulliardii*), p. olivový (*C. in-fractus*), hlíva zemní

(*Hohenbuehelia geogenia*), sřavnatka Hedrychova (*Hygrophorus hedrychii*), s. rezavějící (*A. chrysaspis*), trepkovitka Phillipsova (*Melanotus phillipsii*), helmovka bucinná (*Mycena fagetorum*), h. sněhonohá (*A. niveipes*), štítovka Boudierova (*Pluteus boudieri*), mykorhizní holubinka Kavinova (*Russula kavinae*). Z chorošů to je např. teplomilný ohňovec hrbolatý (*Phellinus torulosus*), z břichatek vzácná prášivka žaludovitá (*Bovista tomen-tosa*). (*Edice Chráněná území ČR 2005*)

V blízkosti rezervace roste časně jarní velmi vzácná urnička pohárkovitá (*Urnula craterium*) a červený ohnívec zimní (*Microstoma protracta*) a hvězdovka trojitá (*Geastrum triplex*). (*Edice Chráněná území ČR 2005*)

Fytopatologický průzkum zde provedl A. Příhoda, který konstatuje výskyt tracheomykózy, kmenových hnilob dubů, kořenových hnilob dubů a habrů a plíseň skořicovníkovou (*Phytophthora cinnamoni*). Konstatuje také výskyt řady druhů mykorhizních hub. (*PP 2000–2009*)

Zoologie

Ze zvíře srstnaté se vyskytuje srnčí, zajíc, liška (nora pod kostelem), jezevec (je tu nora, ale nerozmnožuje se, možná jde o samotáře?) a kuny. (*PP 2000–2009*) – terénním šetřením v roce 2008 nory nenalezeny. Dále ze zvíře pernaté např. bažant.

Z území je též udáván plch velký (*Glis glis*).

Do 80. let 20. století se zde vyskytovala populace sysla obecného (*Spermophilus citellus*).

Netopýři (dle Zieglerová 2008)

Monitoring probíhal v širokém okolí včetně PR Chuchelský háj.

Metodou detektoringu byly zaznamenány 3 druhy netopýřů (pouze na přítomnost, nikoliv početně):

Nyctalus noctula (netopýř rezavý)

Myotis mystacinus (n. vousatý) / *Myotis brandtii* (n. Brandtův)

Myotis myotis (n. velký)

Ptáci

V území hnízdí velké množství ptáků, nejvíce pěvců, ale i dravců jako jestřáb lesní, krahujec obecný.

V minulosti je udáván údajný výskyt žluvy hajní a dudka chocholatého.

Seznam druhů ptáků viz příloha.

Měkkýši

Fauna lesních měkkýšů je poměrně chudá, což odpovídá poloze území na přechodu k černozemní oblasti, kde se díky časnému neolitickému osídlení v poledové době, nikdy plně nevyvinul lesní ekosystém, jak to dokládají fosilní nálezy z pěnovců v Čertově strouze. (*Chráněná území ČR 2005*)

Na diabasové skalce pod kostelem se udrželi teplomilní plži *Truncatellina cylindrica*, *Granaria frumentum*, *Pupilla sterri* a *P. triplicata*. (*Edice Chráněná území ČR 2005*)

Celé území je také významnou paleontologickou lokalitou. K hlavním pracím tohoto druhu patří díla Schuberta (1898), Petrbocka (1923), Práta (1926), Němejce (1927), Ložka (1967), a Jäger s Ložkem (1968). (*dle PP 2000–2009*)

Motýli (Vávra 2004)

Na lokalitě bylo zaevidováno celkem 1276 druhů motýlů, z toho 17 druhů (1,33 %) jsou indikátory 1. stupně, 131 druhů (10,27 %) jsou indikátory 2. stupně, 424 druhů (33,23 %) jsou indikátory 3. stupně, 505 druhů (39,58 %) jsou indikátory 4. stupně a 199 druhů (15,60 %) jsou indikátory 5. stupně. Z hlediska lepidopterologického jde o území s vysokou druhovou diverzitou s vysokým zastoupením indikátorů 1. a 2. stupně, významným zastoupením indikátorů 3. stupně a relativně nízkým zastoupením druhů bez indikačního významu.

Indikátory 1. stupně jsou druhy: *Parornix fagivora*, *Phyllonorycter helianthemellus*, *Coleophora ballotella*, *C. serpylletorum*, *C. auricella*, *Heinemannia festivella*, *Caryocolum tischeriellum*, *Cochylimorpha hilarana*, *Cochylis pallidana*, *Pelochrista caecimaculana*, *Rhyacionia pinivorana*, *Pteropteryx dodecadactyla*, *Capperia lorana*, *Eurhodope rosella*, *Catephia alchymista*, *Euchalcia consona* a *Abrostola asclepiadis*.

Seznam druhů motýlů viz příloha.

Hmyz, pavouci

V území byl nalezen chráněný *Lucanus cervus* (roháč velký) a *Calosoma inquisitor* (krajník hnědý). Dále tesařík piluna (*Prionus coriarius*).

Na diabasové skalce pod kostelem se udržela teplomilná fauna bezobratlých: z reliktních fytofágních brouků mandelinkovití *Phyllotreta procera*, *Aphthona atrocaeruela*, *Longitarsus celticus*, *L. helvolus*, *Psylliodcs illyricus*, *P instabilis*, *Cassida rufovirens*, z nosatcovitých *Apion penetrans*, *Sitona inops*, *Phrydiuchus topiarius* a bezkřídle stepní *Peritelus leucogrammus*, *Trachyphloeus spinimanus*, *T. rectus* a *T. asperatus*.

V Chuchelskem háji se zachovala i lesní fauna, z brouků se zde vyskytují již zmínění chráněný krajník hnědý (*Calosoma inquisitor*) a roháč obecný (*Lucanus cervus*), z reliktních fytofágů mandelinkovití *Orsodacne lineola* a *Lupcrus xanthopoda*, z nosatcovitých *Coenorhinus interpunctatus*, *Apion melancholicum*, *Comasinus setiger*, *Leiosoma deflexum*, *Mogulones larvatus* včetně terikolních bezkřídle *Otiorhynchus fullo*, *Brachysomus hirtus*, *B. echinarus*, kontinuální trvání lesa dokládají *Acalles commutatus* a *A. hypocrita*. Z brouků vázaných na odumřelé dřevo byl zjištěn velmi vzácný *Hylis foveicollis* z čeledi *Eucnemidae* a kovařík *Calambus bipustulatus*.

Z okrajů lesa by la popsána včela *Andrena susterai*.

Z pavouků zde na vegetaci žije vzácný zápledník *Clubiona brevipes*, byly zde nalezeny i vzácnější snovačky *Dipocna melanogaster* a *Euryopsis flavomaculata*.

Seznam druhů střevlíků viz příloha.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti

a) ochrana přírody

V minulosti bylo prováděno prosvětlování porostů s výskytem dřínu, kvůli zarůstání a tím zastiňování jedinců dřínu a tím snižování reprodukční schopnosti.

Místy bylo započato se zakládáním malých obnovných skupin v místech světlín s nadějným náletem.

Byly upraveny hranice území vypuštěním bezpředmětného pruhu podél trati a naopak přičleněním části s vegetací skalních stepí.

b) lesní hospodářství

Historický vývoj lesů v PR a okolí (dle PP 2000–2009)

Území PR patřilo historicky ke zbraslavskému panství. Jeho historie jako církevního majetku začíná už ve 12. století. Klášter Zbraslav byl na začátku husitských válek vypálen a většina jeho statků přešla do světského držení. Nový rozmach kláštera nastal až v 2. pol. 17. stol., ale již po více než 100 letech (1785) byl v rámci josefinských reforem klášter zrušen a velkostatek byl předán náboženskému fondu pod administrativní správou státních statků. V r. 1827 koupil zbraslavský velkostatek kníže Bedřich Oettingen-Wallerstein, jeho potomkům patřil až do r. 1910, kdy jej koupil známý průmyslník – majitel textilek na Náchodsku Cyril rytíř Bartoň z Dobenína. Po 2. sv. válce převzal velkostatek Československý stát podle zákona o revizi pozemkové reformy v r. 1948 a to včetně zbraslavského zámku. Dnes je zámek ve Zbraslavi a některé další nemovitosti restituován potomkům původního majitele.

Pro josefinský katastr v r. 1785 bylo vyměřeno 4799 jiter zbraslavských lesů. Na území Velké Chuchle byla v té době popisovaná porostlina dubová a březová, zvaná Chuchelský háj. Hmota byla odhadnuta na 32 sáhů po jitru na špatných půdách. Do r. 1805 byl dodržován těžební předpis stanovený s ohledem na přetěžování lesů. R. 1806 dokončil Ing. M. Leitl taxační elaborát, v němž určil ale příliš vysoké těžby. Proto práci revidoval Ing. J. Schmidt a v roce 1812 vytvořil nový elaborát. V této době Chuchelský háj byl prvním oddílem revíru Komořany a sestával z výmladkových dubů, habrů pomístně smíšených s břízou s příměsí borovice a modřínu. Podle tohoto nového elaborátu činila plocha lesů nízkých 6880 jiter a hospodařilo se v nich ve 30–40letém obmýtní. Lesy vysoké byly pouze na 840 jitrech a jako borové porosty byly obhospodařovány v 90letém obmýtní.

R. 1827 přešlo panství ze státu koupí do vlastnictví Oettingen-Wallersteinů, což mělo opět vliv na lesní hospodaření. V dalším lesním hospodářském plánu nadlesního Rietsche z r. 1832 zůstává poměr lesa nízkého a vysokého stejný, a už v roce 1840 se ukázalo značné zanedbání hospodaření v lese (ostatně toto je opakovaně konstatováno i v jiných částech tohoto panství). Navrhuje se tedy snížení doby obmýtní v borovém lese na 60 let, ve výmladkovém lese na 25 let, což je obsaženo i v lesním hospodářském plánu od r. 1852. Etát byl stanoven na celou dobu obmýtní a tento plán vypracovaný nadlesním Senftem platil po dobu 25 let.

Popis lesů Velké Chuchle z r. 1840 říká, že jsou to lesy v blízkosti hlavního města a jsou proto poznamenány jeho blízkostí co do stavu a hospodaření. Výmladkové lesy byly rozděleny do tří bonitních tříd:

I. bonitní třída (2 jitra) byly vrbové prutníky s každoročním stínáním

II. třída (115 jiter) se zastoupením 1/3 habru a 2/3 dubu s příměsí břízy sloužily k produkci paliva a jsou popisovány jako řediny bez zvláštní pěstební péče s 30letou dobou obmýtní

III. třída (31 jiter) – porosty stejné skladby jako v předchozí třídě, ale obhospodařované v 25leté době obmýtní, pravděpodobně na horších stanovištích a méně přírůstavé. Z porostů II. a III. třídy byla získávána vedlejší výtěž hrabáním steliva a výrobou tříslové kůry.

Od roku 1870 se začal převádět les nízký na vysoký a převody pokračovaly i podle nového plánu platného od r. 1878. Převodní doba byla stanovena na 90 let proto, že 1/3 každé vykácené pařeziny se měla zalesnit jehličnatými sazenicemi, především smrkem. Do této doby se ve zbraslavských lesích zalesňovalo sadbou nejrozmanitějších dřevin listnatých a jehličnatých, které byly umísťovány na stanoviště dle zkušeností lesníků. V nejstarších porostních mapách je hlavní dřevinou v pařezinách dub smíšený s habrem, bukem, topolem, břízou, lískou, ve vysokém lese pak borovice, dále jedle, smrk, buk i dub. Počátkem 20. stol. v LHP 1903-1912 došlo ke zvýšení doby obmýtní ze 60 na 80 let a tento plán pak upravoval hospodaření až do roku 1922.

Další zprávy o hospodaření v Chuchelském háji se nacházejí v osnově pro lesy hl. m. Prahy, do nichž byl Chuchelský háj začleněn v hospodářském období 1934–54. Podle této osnovy tvoří Chuchelský háj převážně porosty dubu a habru, přičemž zbylé pařeziny se převádějí na les vysoký. Po roce 1954 neměly pražské lesy schválený LHP a těžby byly předepisovány každý rok zvláštním výměrem. V lesní hospodářské evidenci není proto provedeno porovnání provedené těžby s etátem.

Lesní hospodářský celek lesů Národního výboru hl. m. Prahy (NVP) byl vytvořen spolu s lesními hospodářskými celky (LHC) Středočeského kraje na základě tehdy nového lesního zákona z 166/60 Sb, § 26. Hlavním kritériem pro vytvoření tohoto celku bylo účelové zaměření lesa, proto do něj byly pojaty všechny lesy ve správě NVP. V souvislosti s rozšířením území hl.m. Prahy se zvětšila i plocha původního LHC asi o 335 ha porostní plochy a k dalšímu rozšíření výměry docházelo postupně zalesňováním nelesních ploch.

Při inventarizaci lesů na období 1960–1965 byly lesy začleněny do skupiny lesa účelového a stanovena průměrná roční těžba 360 plm jehličnaté a 320 plm listnaté hmoty hroubí bez kůry. Směrnice hospodaření respektují základní poslání lesů rekreačních, což ovlivňuje i pěstební zásahy a zvyšuje finanční náročnost ochrany lesa a ochrany kultur. Plán doporučuje zachovat dosavadní jemné obnovní postupy s využitím převodů výchovou, využitím přirozeného zmlazení a kotlíkovou obnovou. Hospodářský tvar lesa převládá vysoký. V LHP z roku 1964 s platností do r. 1973 byly tyto hospodářské skupiny:

II A100 – les účelový vysokokmenný s těžbou do výše těžebních možností jednotlivých porostů s rámcovou dobou obměny 100 let,

II BA 50 – les účelový výmladkový v převodu na les vysokokmenný s převodní dobou 50 let,

II Z – les účelový, pozemky určené k zalesnění, popř. již zalesněné na nelesních půdách. V praxi šlo většinou o porosty na extrémních stanovištích s většinou uvedením "Bez zásahu".

Porostní skladba byla vyhodnocena takto:

dub – zaujímal 31,4 % celkové porostní plochy a to odpovídalo výhledovému cíli.

borovice – zaujímal 12,4% a výhledově 30,6%.

LHP na léta 1974–83 zařadil lesy LHC Praha do hospodářských skupin II A120 a II Z jako lesy účelové rekreační a lesy na bývalých nelesních půdách. V tomto byl vývoj obdobný i na sousedním LZ Zbraslav. V chráněných územích pak došlo k překryvu účelovostí a byl pro ně vytvořen provozní soubor č. 9.

V LHP 1984–93 je podle dalšího nového lesního zákona celý lesní hospodářský celek Praha zařazen do lesů zvláštního určení, subkategorie 3b (lesy rekreační). Na ploše 164 ha pak dochází k překryvu se subkategorií 3d (území chráněná podle předpisů o státní ochraně přírody, vyžadující odlišný způsob hospodaření). V rámci LHC Praha bylo vytvořeno 8 nových hospodářských souborů a pro ně stanoveny rámcové směrnice hospodaření.

Zásahy v nedávné minulosti

V minulém roce bylo Lesy hl. m. Prahy bohužel provedeno několik necitelných obnovních zásahů (holosečných) v porostech 132D10 pod myslivnou a v 132D11 pod kostelem i přes nesoulad s tehdy stávajícím plánem péče. Další práce byly ochranou přírody (oddělení OOP) po zjištění zastaveny. Tyto zásahy nebyly v žádném případě opodstatněné.

Naopak kladně lze hodnotit několik zásahů skupinově výběrným způsobem (132A1, 132D2).

Údajný chemický postřik proti netýkavce (PP 2000–2009).

c) myslivost

Škody zvěří nejsou v území nijak velké; v území se nenachází žádné myslivecké zařízení.

d) rekreace a sport

Rekreační a turistické využívání území bylo v minulosti zřejmě minimální, resp. viz kap. 2.4. f).

e) těžba nerostných surovin

V dávnější minulosti se těžil kámen v malém lůmku v části pod kostelem, v místech dnešních cenných partií stepní vegetace.

f) jiné způsoby využívání

V blízkosti území západně je bývalá velkokapacitní skládka odpadů pro Prahu, dnes již uzavřená a zčásti rekultivovaná.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

Pro území PR je vypracován LHP s platností 2004–2013.

Vyhláška Magistrátu hl. m. Prahy (resp. NVP) o zřízení oblasti klidu č. 8/1990 („Přírodní park“).

Plán péče 2000–2009 (Skála).

2.4 Škodlivé vlivy a ohrožení území v současnosti

a) lesní hospodářství

Hlavním ohrožujícím faktorem pro území je provádění holosečných těžeb (jako v nedávné době 2006, 2007) a výsadba stanovištně nepůvodních dřevin.

Dále neodstraňování a rozrůstání porostů a jedinců akátu a nelikvidace jeho zmlazení.

Ohledně populace dřínů (*Cornus mas*) je ohrožujícím faktorem zástin od přehoustlých neprosvětlovaných porostů.

Přímo na hranici území (u Myslivny) je umístěna skládka dřeva.

b) zemědělské hospodaření

Zemědělské kultury nejsou v přímém kontaktu s územím, a i když se nalézají v nadúrovni k výšce území, nelze vliv ohledně splachů na území hodnotit.

c) myslivost

V území není instalováno žádné myslivecké zařízení a ohrožení porostů zvěří zdá se dle známek v terénu nízké.

d) rekreace a sport

Okolí rezervace a jeho ochranné pásmo je intenzivně turisticky či rekreačně využíváno. Území je součástí oblasti klidu hl. m. Prahy „Radotínsko-Chuchelský háj“ – v okolí i ochranném pásmu je několik míst s odpočívadly, dětskými hřišti, altány, lavičkami.

Samotná rezervace je turisticky i rekreačně využívána v malé míře – prakticky pouze v hraničních částech či místně jako vyhlídka pod kostelem či serpentinová cesta v severní části u Malé Chuchle (byly zaznamenáni i cyklisté). Negativní dopad rekreační činnosti není pro území zatěžující.

Viz také kap. 3.2.

Dále motorová vozidla přijíždějí po asfaltové cestě až ke hřbitovu, která vede těsně podél hranice území – negativní vliv však není patrný.

e) jiné způsoby využívání

Imisní zatížení není, zřejmě vzhledem k návětrnému umístění území, ohrožujícím faktorem.

Skládky odpadů nebyly zaznamenány ani v ochranném pásmu.

2.5 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.5.1 Základní údaje o lesích

Zřizovací vyhláškou z roku 1982 byly lesy v území zařazeny do lesů zvláštního určení. Na území dochází k překryvu subkategorií lesů zvláštního určení – lesů rekreačních s lesy v přírodních rezervacích a přírodních památkách.

Přírodní lesní oblast	8
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC 117201 Městské lesy hl. m. Praha
Výměra LHC v ZCHÚ (ha)	100 %
Období platnosti LHP (LHO)	1. 1. 2004 – 31. 12. 2013
Organizace lesního hospodářství *	
Nižší organizační jednotka **	

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

dle ÚHÚL 2004

Přírodní lesní oblast: 17b				
Soubor lesních typů a les. typy (SLT/LT)	Název SLT a LT	Přirozená dřevinná skladba SLT (Průša 1971)	Výměra (ha)	Podíl (%)
1J6	habrová javořina	DB 1-3 LP 1-2 JV 2-3 HB 1-2 BŘK+2 JL+1 BB+1 (JS TRĚ)+	14,2	72
3J3	lipová javořina	BK 1-3 LP 1-3 HB+3 JV 2-3 JD 1-2 (JL JS) 1-2 DB 1-2 (BŘK TS) 1 TRĚ	0,8	4
2A1	javorobuková doubrava <i>bažanková</i>	DB 4-5 BK 1-2 LP 1-2 JV 1-2 HB+ JS+	1,2	6
2B4	bohatá buková doubrava <i>válečková</i>	DB 5-6 BK 2-3 HB 1-2 LP 1-2 JV JD JS	2,0	10
1C3	suchá habrová doubrava <i>s válečkou prapořitou</i>	DBZ 7-9 HB+1 LP 1-2 DBP+ BŘK+1 JV MK dřín	0,6	3
2D7	obohacená buková doubrava <i>ptačincová</i>	DB 5-6 BK 1-2 LP 1 JV 1 HB 1-2 (OL JS)+	1,0	5
Celkem				100 %

Typologie území

Citace z plánu péče 2000–2009:

„V typologickém průzkumu z r. 1973 bylo v území vylišeno celkem 9 lesních typů: 1X2, 1K7, 1C1, 1C2, 1C7, 1B2, 1B7, 1J5, 3L1. V roce 1984 pak bylo vylišeno pouze 5 lesních typů: 1B2, 1B7, 1K7, 1D8, 1J5. V současném lesním hospodářském plánu jsou vylišeny tyto typy: 1J6, 1C3, 1K1, 2D7, 2A1. Stávající typologický průzkum situaci v PR velmi zjednodušuje. Např. ve velké ploše 1J6 (je otázka zda by vůbec nebylo vhodnější definovat jako 1J5, místy i 1J4) je řada ploch odpovídajících jinému typu (např. 1X2). Je také otázkou, zda původně uváděný typ 1D8 není vhodnější než současný 2D7.“ (PP 2000–2009)

Spodní část porostu 132D10 pod vrstevnicovou cestou by měla být místy rozhodně mapována jako 1X. Nalézá se zde početná populace dřínu (*Cornus mas*). Pro potřeby péče o území by bylo potřeba podrobnějšího typologického vylišení.

Složení dřevin PR Chuchelský háj i jeho ochranného pásma je velmi pestré.

Zcela dominuje dub, dále jsou to habr, lípa, javor mléč, javor klen, babyka, jasan ztepilý, buk, bříza, akát, borovice lesní, smrk, třešeň, modřín, borovice černá, břek, dub červený, vrba, jilmy, hrušeň. Z keřů se pak vyskytuje řada především teplomilných druhů: dřín, hlohy, brslen, štědřenec, svída, řešetlák, dřišťál, líska, růže, trnka, ptačí zob, svída krvavá, také bez černý.

Druhovú pestrost dřevin je zachována téměř ve všech věkových kategoriích.

Místy se vyskytují další etáže s převažujícími javorem, habrem, jasanem.

Porosty mají poměrně vysoké zakmenění, místy (např. 132D10) jsou naopak řídké (také díky managementovým zásahům zacíleným na prosvětlování). Na místech s nevylišeným ale zcela evidentním lesním typem 1X se nachází porosty nízkého vzrůstu.

Dubové porosty jsou částečně napadeny tracheomykózou plošně v celém území. Imisní zatížení není, zřejmě vzhledem k návětrnému umístění území, ohrožujícím faktorem.

Na území Chuchelského háje je jedna referenční plocha – porostní skupina 132 D9 s 25% zastoupením akátu v prudkém svahu.

Porovnání přirozené a současné skladby lesa

Zkratka	Název dřeviny	Současné zastoupení (ha)	Současné zastoupení (%)	Přirozené zastoupení (ha)	Přirozené zastoupení (%)
Jehličnany					
JD	jedle	-	-	0,12	0,6
BO	borovice lesní	0,117	0,59	-	-
SM	smrk ztepilý	0,067	0,34	-	-
BOČ	borovice černá		+	-	-
MD	modřín		+	-	-
DG	douglaska		?	-	-
DBZ	dub zimní	12,240	61,88	5,0-6,0	20-30
JV	javor	1,011	5,11	4,0-5,0	20-30
JS	jasan	0,823	4,16	0,12	0,6
AK	akát	0,792	4,00	-	-
LP	lípa	0,045	2,27	3,0	15
HB	habr	3,683	18,62	2,6	13
BB		0,242	1,22		+
BK	buk	0,158	0,80	1-2	5-10
BR	bříza	0,067	0,34	-	-
KL	javor klen	0,024	0,12	-	-
JL	jilm		+	0,12	0,6
Tr	třešeň		+		+
OS	osika		+	-	-
Babyka	babyka		+	-	-
BŘK	javor břek		+	0,3	1,5
TS	tis	-	-	0,08	0,4
Dřín	dřín		hojně		+
DBP	dub pýřitý		3		+
OL	olše	-	-		+
MK	jeřáb muk	-	-		+
Celkem			100 %		-----

Hodnocení přirozeného zastoupení pro jednotlivé dřeviny v tabulce je vzhledem k poznámkám uvedeným k neodpovídající typologii v území poměrně zavádějící. Např. zastoupení dubu pýřitého by zajisté bylo mnohem vyšší, podobně dřínu, javoru by znatelně ubylo, atd.

BK se v nárostech a zmlazení objevuje více, než je uvedené zastoupení pro porosty. Stejně tak JV a JS, kteří společně s HB nárostům a zmlazení dominují.

Populace dřínu (*Cornus mas*) se na území rezervace potýká s nedostatečným až kriticky nízkým zmlazováním. V porostech je možno najít převážně staré až velmi staré jedince a minimální počet mladých i mladších jedinců. V letech minulých bylo přistoupeno k prosvětlování porostů a uvolňování jedinců, avšak bez potřebného efektu. Po konzultacích a hledání informací se ukazuje, že podobná problematika v odborné literatuře chybí, či neexistuje. Jediná informace pochází od správy CHKO Český kras, kde v minulosti údajně prováděli pokusy s množением dřínu s nevalným úspěchem díky problematické a nutné stratifikaci semene.

Avšak na základě konzultací a postřehů odborníků z terénu byla přijata hypotéza: O vlivu ptáků, respektive průchodu semene dřínu jejich zažívacím traktem na úspěšnost zmlazování, tedy klíčení semen dřínu (z jiných ekosystémů známá interakce).

Na základě této domněnky a po konzultaci s Odborem ochrany prostředí, odd. městských organizací (Magistrátu hl. m. Prahy) se doporučuje instalace budek pro ptáky, což je také žádoucí pro rozšíření hnízdních možností ptáků i jako velice potřebné posílení biologické ochrany lesa. Otázkou však zůstává, jaký typ budek pro jaké ptáky preferovat.

V porostu 132D11 na ploše 132D734 se nachází plocha skalní stepi se specifickým managementem. (*poloha, viz Lesnická mapa obrysová*)

2.5.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích

V ochranném pásmu nad Malou Chuchlí v malochuchelském údolí (Čertova strouha) protéká potok s výchozy čtvrtohorních travertinů v okolí pramene.

2.5.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody

V lokalitě pod kostelem se nachází výchozy diabasových hornin tvořících malé skalky až strmé skály s porosty teplomilné vegetace stepního charakteru s chráněnými druhy rostlin.

2.5.4 Základní údaje o nelesních pozemcích

–

2.6 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních zásahů do území a závěry pro další postup

Péče o území se v minulých letech soustředila na podporu porostů s výskytem dřínu jejich prosvětlováním.

Dále bylo provedeno několik zásahů skupinovitou výběrnou sečí (132A1, 132D2), které lze hodnotit velmi kladně a v souladu s řízením rezervace.

Průběžně byl odstraňován invazní akát.

Silně negativním a zcela nevhodným zásahem v rozporu s platným plánem péče bylo na dvou místech (132D10 pod myslivnou – cca 0,48 ha* a 132D11 pod kostelem – cca 1,80 ha*) provedení obnovy holosečným způsobem. Zásah provedly Lesy hl. m. Prahy a po zjištění orgánem ochrany přírody byla další obnova zastavena.

*) *odečet proveden ze satelitní mapy softwarově*

Při dalším postupu pokračovat s odstraňováním invazního akátu a ostatních stanovištně nepůvodních dřevin.

Sledovat stav dřínu a jeho zmlazování a dle potřeby prosvětlovat.

Rozčleňováním porostů podrostními obnovnými prvky skupinovitým výběrným způsobem zajišťovat výškovou a prostorovou diferenciaci a stabilitu porostů a vést porosty k přírodě blízkému stavu. Dbát na úpravu druhové skladby dle LT – brát však v úvahu nedostatečné typologické vylišení v území (viz kap. 2.5.1).

2.7 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Prioritním zájmem je udržení a zlepšení stavu lesních porostů, úprava druhového složení a přechod na podrovní způsob hospodaření.

Na místech s hojným výskytem *Cornus mas* je prioritní jeho podpora, tzn. prosvětlování a uvolňování.

Na lokalitách se stepní vegetací je prioritním zájmem vytvoření podmínek pro udržení a vývoj tohoto společenstva.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání

a) péče o lesy

Viz příloha: „Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů“.

Dlouhodobý cíl:

- a) Dlouhodobým cílem v péči o porosty je postupný přechod na podrovní hospodaření se skupinovitou výběrnou sečí
- b) Odstranění AK porostů a jedinců z celého území; likvidace a kontrola jeho zmlazování
- c) Prodloužení obmýtné doby na hranici fyzického věku

Rozčleňováním porostů podrovními obnovnými prvky skupinovitým výběrným způsobem zajišťovat výškovou a prostorovou diferenciaci a stabilitu porostů a vést porosty k přírodě blízkému stavu. Dbát na úpravu druhové skladby dle LT – brát však v úvahu nedostatečné typologické vylišení v území (viz kap. 2.5.1).

Všeobecné zásady k rámcovým směrnícím hospodaření:

- maximálně chránit keřové patro (zvláště dřín) a případné etáže porostů
- chránit staré jedince stromů (zvláště duby)
- v maximální možné míře využívat přirozeného zmlazení a nárostů
- obnovné zásahy vázat na semenné roky příslušných dominantních dřevin (stanovištně vhodných)
- odstranit geograficky nepůvodní dřeviny. Zcela odstranit akát a průběžně likvidovat jeho zmlazení
- provádět zdravotní výběr dubů napadených tracheomykózou – vzniklé světliny využívat jako prvky obnovy
- ponechávat doupné stromy vč. pařezů (ptáci, netopýři, bezobratlí)
- ponechávat i část dřevní hmoty
- zajišťovat dostatečné prosvětlení míst s výskytem dřínu (převážně nad tratí) – dle pokynů ochrany přírody. Limitujícím faktorem pro zmlazování dřínu je právě zástin. Území je velice cenné i právě bohatým výskytem porostů dřínu (viz. kap. 2.5.1)
- ponechávat určitý vybraný počet solitérů, výstavků, či vzrostlých uvolněných jedinců na kraji porostů či porostních stěn – jedinci na slunečném, prohřátém místě, jsou

významným biotopem pro řadu druhů bezobratlých (viz bod d) kapitoly. Jedince udržovat hlavně z jižní, slunečné strany obsekem osvětlené. Vhodné jedince k ponechání doporučí a vyznačí příslušný orgán ochrany přírody

- je nežádoucí používat těžkou lesní techniku
- je nežádoucí zavádět geograficky a stanovištně nepůvodní druhy dřevin
- nezřizovat skládky dřeva v území
- údržbu lesních cest provádět jen v nejnútnejší míře a jen se souhlasem orgánu ochrany přírody. Nevnášet stanovištně (geologicky) nevhodný materiál

b) péče o nelesní pozemky

–

c) péče o rostliny

V **péči o rostliny** se jedná o lokalitu skalní stepi na výchozech pod kostelem (v porostu 132D11 a na ploše 132D734; zákres plochy viz Lesnická mapa obrysová). Péče spočívá v odstraňování dřevin a keřů, aby nedocházelo k zarůstání a potlačování zájmových teplomilných společenstev.

Typ managementu	Občasné odstraňování náletu křovin a stromů Přednostně odstraňovat nepůvodní druhy (akát)
Vhodný interval	1 × za 2 roky
Minimální interval	1 × za (4 let) dle potřeby
Prac. nástroj/hosp. zvíře	Křovinořez
Kalendář pro management	Srpen až říjen
Upřesňující podmínky	Intenzita: stromy odstraňovat všechny jedince, cílovou pokryvnost keřů volit 10 – 15% z plochy skalní stepi. Odstraňovat nálety všech stromů, z keřů zvláště druhy <i>Crataegus</i> , <i>Rosa</i> , <i>Prunus spinosa</i> , <i>Fraxinus</i> , případně <i>Ligustrum</i> , <i>Coryllus</i> . Pařízky po odstranění keřů je vhodné ošetřit Roundupem

Problematika *Cornus mas*

Vzhledem k doporučení ohledně problematiky nezmlazování dřínu (kap. 2.5.1 dole) se doporučuje instalace ptačích budek v počtu 40–50 ks převážně do porostu 132D10 s výskytem dřínu.

Typ managementu	Údržba ptačích budek
Vhodný interval	dle potřeby (1 x za 2 roky)
Kalendář pro management	mimo dobu hnízdění

Další péče o dřín viz bod a) kapitoly.

d) péče o živočichy

1) Solitérní stromy, resp. uvolněné stromy rostoucí na okrajích světlin nebo v porostních stěnách jsou významné pro výskyt bezobratlých. Jejich osvětlené a prohřáté kmeny a koruny jsou velmi perspektivním biotopem pro řadu chráněných druhů a celkově hostí výrazně více druhů bezobratlých. Určité vybrané jedince ponechávat – viz bod a) kapitoly.

2) Instalace ptačích budek – viz předešlý bod c) kapitoly.

3) Návrh ochranných opatření péče o netopýry ((dle Zieglerová 2008): zachovat stávající charakter lokality, zachovat doupné stromy. Místo se zvýšenou pravděpodobností výskytu netopýrů je v kostele v Chuchelském háji.

4) Péče o motýly

Vzhledem k významnému výskytu motýlů je žádoucí nejprísnější ochrana území. V lesních porostech je nutno důsledně dbát na šetrnou obnovu a zachování přirozené druhové skladby dřevin. (dle Vávra 2004)

Toto doporučení je v souladu s principy péče o území.

e) zásady jiných způsobů využívání území

V rámci zajišťování dostatečného zmlazení a ochrany kultur před škodami zvěří neumisťovat žádná myslivecká zařízení v území.

Udržovat lavičky na vyhlídce pod kostelem a zábradlí.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy

Lesní porosty viz příloha – „Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich“.

Instalace ptačích budek – viz kap. 3.1.1. d)

Podrobný výčet navrhovaných zásahů na ploše skalní stepi (pod kostelem) v porostu 132D11a na ploše 132D734 (zákres plochy viz Lesnická mapa obrysová):

název	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost*	termín provedení	interval provádění
skalní step pod kostelem	cca 0,4–0,5	plocha skalní stepi s chráněnými druhy rostlin	odstraňování náletových dřevin	1	podzim	1x3 roky

c) útvary neživé přírody

-

d) nelesní pozemky

-

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

- neumisťovat žádná myslivecká zařízení v ochranném pásmu
- při obnově v ochranném pásmu používat pouze dřeviny stanovištně vhodné – nevysazovat a nepodporovat jehličnany. Využívat přirozené zmlazení
- je nežádoucí zavádět geograficky a stanovištně nepůvodní druhy dřevin
- obnovu neprovádět holosečně, maximálně násečně
- nezakládat jakékoliv skládky (odpad, ap.)
- nepoužívat chemické postřiky a jakékoliv hnojení
- nevnášet stanovištně (geologicky) nevhodný materiál (šterk, ap.)

Prostor ochranného pásma v jeho rekreačně nejvyužívanější části podél západní hranice v okolí myslivny (zookoutku), hřbitova, kostela, cesty do Velké Chuchle je čistý a upravený a vlastní území zjevně nezatěžuje. Jediným potenciaálně ohrožujícím faktorem jsou vjíždějící

motorová vozidla ke hřbitovu (viz fotopříloha) těsně po hranici území, ale provoz je sporadický a zjevně za současného stavu negativní vliv není patrný – proto nejsou v současné době nutná regulační opatření.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Vyznačení v terénu červenými pruhy je v současné době na různých místech území v rozdílném stavu (viz foto příloha na CD). Celkově by bylo dobré provést jeho obnovu (nejpozději za cca dva roky).

Stav označení tabulemi se státním znakem je zakreslen v mapě (viz příloha). Nebyly nalezeny 3 tabule, na jedné tabuli chybí „plech“, tři tabule potřebují celkovou opravu. Nutné je provést údržbu u všech tabulí (nátěr, doupevnění jednotlivých částí, ap.).

(stav tabulí a značení má vzhledem k jeho psychologickému efektu silnou vypovídací hodnotu o stavu území a mnohdy je jediným faktorem budícím u veřejnosti respekt)

Na jednom místě (vyznačeném na obrázku) zcela mimo území i ochranné pásmo se nalézá stará cedule se státním znakem – tuto a případně další odstranit.

Dále je nutné uvést do souladu parcelní situaci a aktuální výměru území (viz kap. 1.4.).

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

V budoucnu by bylo dobré uvést do souladu parcelní situaci s vyhláškou (viz kap. 1.4.).

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Regulace v současné době není zapotřebí.

3.6 Návrhy na vzdělávací využití území

Severní část naučné stezky (tzn. část jdoucí po severní hranici území) vyžaduje kompletní opravu – tabule jsou ve velice špatném stavu, samotné stojany včetně jejich zapaštění též.

Jižní část naučné stezky je v dobrém stavu.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum území a monitoring

- 1) Zajistit podrobné typologické vylišení pro území.
- 2) Provést botanický průzkum v území s podchycením chráněných druhů a návrhem vhodného managementu.
- 3) Provést entomologický průzkum v území s podchycením chráněných druhů a návrhem vhodného managementu.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů prací)

Druh zásahu (práce) a odhad množství (např. plochy)	Orientační náklady za rok (Kč)	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Jednorázové a časově omezené zásahy		
nová orientační tabule – 3 ks	-----	12 000
oprava tabulí – 7 ks (+ 1 ks „plech“); odstranění staré/rých tabule/lí	-----	7 000
oprava pruhového značení	-----	3 000
případné uvolnění keřů dřínu včetně vyklizení a odvozu (3,0 ha)	-----	90 000
zhotovení a instalace budek – 40 ks; ks/300,-	-----	12 000
oprava naučné stezky	-----	70 000
C e l k e m (Kč)	-----	1294 000
Opakované zásahy		
průběžné odstraňování náletů dřevin ze skalní stepi; cca 0,4 – 0,5 ha (3 x 30 000)		90 000
C e l k e m (Kč)		90 000

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- Demek J. et al. (1987):** Zeměpisný lexikon ČSR Hory a nížiny, Academia 1987
- Dostál J., (1958):** Klíč k úplné květeně ČSR. Československá akademie věd, Praha 1958
- Edice Chráněná území ČR (2005):** Svazek XII. – Praha
- Farkač J., Král D. (2000):** Návrh sledování organismů a managementu ve zvláště chráněných územích hlavního města Prahy.
- Hejný S., Slavík B. et al. (1988, 1990, 1992, 1995):** Květena ČSR
- Horný R. et al. (1958):** Geologická mapa
- Katalog biotopů české republiky** (Chytrý M., Kučera T., Kočí M. AOPK ČR, Praha 2001)
- Korpeľ Š. et al. (1991):** Pestovanie lesa. Príroda, Bratislava
- M. Konvička, J. Beneš (2006?):** Denní motýli (text k Červenému seznamu biotopů)
- Míchal I. (1999):** Péče o chráněná území, II. AOPK Praha 1999, 1–32
- Míchal I., Petříček V. (1999):** Péče o chráněná území, I. AOPK Praha 1999, 1–32
- Mikyška et al. (1968):** Geobotanická mapa ČSSR 1. České země. – Praha
- Moravec J. et al. (1995):** Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení. Severočeskou přírodou, Litoměřice 1995
- Neuhauslová, Z. a kol. (1968):** Mapa potenciální přirozené vegetace
- Ochrana přírody a krajiny v Hlavním městě Praze:** <http://www.wmap.cz/opk/>
- Průša E. (2001):** Pěstování lesů na typologických základech. Lesnická práce: 1–593
- Vávra J. (2004):** Klasifikace zvláště chráněných území Prahy na základě rozboru jejich motýlí fauny. - *Natura pragensis*, 16 : 1–188.
- Vesecký a kol. (1958):** Atlas podnebí Československé republiky. Praha
- Veselý P. (2002):** Střevlíkovití brouci Prahy
- Vlček V. et al. (1984):** Zeměpisný lexikon ČSR Vodní toky a nádrže, Academia 1984

Vrška T., Hort L (2002): Zásady názvosloví při hodnocení „původnosti“ lesních porostů - v rámci řešení projektu VaV 610/6/02. AOPK ČR Brno. Npub.

Zieglerová D. (2008): Monitoring netopýrů ... (? název nezjištěn)

Web: <http://envis.praha->

[mesto.cz/\(po2rcd55dtlkwanl0hy4hd35\)/zdroj.aspx?typ=2&id=1543&sh%20=168403144](http://mesto.cz/(po2rcd55dtlkwanl0hy4hd35)/zdroj.aspx?typ=2&id=1543&sh%20=168403144)

Aktuální terénní šetření v průběhu roku 2008

Plán péče 2000 – 2009 (Svaz ochrany přírody a krajiny České republiky)

Rezervační kniha (zkratka: RK) a ÚSOP (AOPK ČR)

Typologický systém ÚHÚL (1971, 2003)

Výpis z LHP

4.3 Seznam používaných zkratk

Zkratky dřevin (DB, KL, OS, JIV...) použité v tabulkách a v textu odpovídají příloze č. 4 k vyhlášce Mze č. 84/1996 Sb. o lesním hospodářském plánování.

Některé další zkratky:

AOPK ČR = Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky

CHKO = chráněná krajinná oblast

KN = katastr nemovitostí

KÚ = katastrální území

LHC = lesní hospodářský celek

LHP = lesní hospodářský plán

LS = lesní správa

PK = pozemkový katastr

ZCHÚ = zvláště chráněné území

RK= rezervační kniha

PP 2000 – 2009 = Plán péče 2000 – 2009

4.4 Plán péče zpracoval

Ing. Václav Kohlík   30. 8. 2008

Zpracováno podle vyhlášky o plánech péče č. 60/2008 Sb. a „Osnovy plánů péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky a jejich ochranná pásma“ vydané Ministerstvem životního prostředí.

Přílohy:

1. Orientační mapa s vyznačením území
2. Katastrální mapa
3. Lesnická mapa typologická podle OPRL
4. Ortofoto + Lesnická mapa obrysová
5. Lesnická mapa obrysová
6. Mapa přirozenosti lesních porostů
7. Karty hodnocení přirozenosti lesních porostů a legenda mapy stupňů přirozenosti
8. Mapa rozmístění tabulí se státním znakem
9. Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů
10. Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich
11. Seznam druhů motýlů v území
12. Seznam druhů stěvlíků v území
13. Seznam druhů ptáků v území
14. Výběr taxonů cévnatých rostlin